

Gözlerimin Ufkunda

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 16 Ağustos 2020

Değince o gözlerin gözlerimin ufkuna,
Bir rayiha yayıldı kılavuzca aşkına.

Ruhumun hoşnutluğu cenneti teşpih etti,
O anı değişmem sultanların tahtına.

Dedim ki ey divane kaside yaz canana,
Dilinden okusun ki padişah et yarini.

Arzu kadehlerinde damıtılıp yıllanan,
Leblerin kızıl gonca mıdır Allah aşkına?

Ağzından dökülen o emsalsiz tatlı nağme,
Yedi cihan içinde vardır mı farkına?

İnciler dizdirmişsin iki dudak arası,
Yudum yudum içersin sevdanın iksirini.

Mesnedi izzetinin ruhundadır ahteri,
Fazilet rüzgarların örter dünya kirini.

Sihr edersin canıma efsunlayıp vasfınla,
Bu alemde değil mi ki çözemem sırrını?

Nice feyzi almışım her noktayı halinden,
Aştım yemin billahi cevherin sınırını.

Unutturdun müşkülü esamesi okunmaz,
Asude gülüşlerle kapattırdın devrini.

Çektiğim çilelerin vaki olan ödülü,
Doldurmuşum demek ki ol vade-i cevrini.

Bir melek göndererek nurlar ile semadan,
Selamet müjdeledi Rabb'immin imtihanı.

Sözler yetmez demeye ok değmişse sineye,
Nasıl anlatayım ki o edalı tavrını?

Kulunu sevdiğensin yaratandan ötürü,
Hak aşkıyla sevenin kim bilmez ki kadrini?

Gıpta ediyor alem gözlerinin seyrinde,
Nazar boncuklarında kayıtlı huzur anı.

Aşıkların bayramı nevbaharda olurmuş,
Sen mevsimler boyunca kurmuşsun meşk sofranı.

Yıldız yıldız dönerken iksirli peymaneler,
Çalkalanan dalgalar buldular mehtabını.

Hoş yaratmış nev'ini hoşluk vermiş özüne,
Rahman ve Rahim olan verirken dil-emini.

Ma'mur olan her şeyi haykırır dil-i şeyda.
Hepsine müstehaksın tavrın almış demini.

Muhteşem bir rüyanın eline su dökmesi,
Reva değil zannımca dönse dünya devranı.

Kâh uçarım rüzgarla kâh yarışıp taylarla,
Unuttum şu dünyanın sonu gelmez kahrını.

Cümle halimi desem kıskanır suvariler,
Kanatlanmış bir atın aldım iftiharını.

Yunulmuşum Pir-ü pak gümüşten kurnalarda,
Suskun şelalelerden sular dökmüş narını.

Sensin bana can veren söz az gelir övmeye,
Farkında mısın bilmem yaptın sevda karunu?

Azadeyim gamlardan amadeyim yoluna,
Mey-i ateşin ile aldım aşkın harını.

Tir i müjganın yağdı son vade-i bahtıma,
Yaşar giderim zevkle düşünmeden yarını.

Ey nihâl-i eşsizim, ey canımın ta içi,
Ey gönlümün parçası hiç görmedim nevrini.

Güven ile kurdurdun aydınlattın hanemi.
Vehm ile yaşamadım gördüm de cemalini.

Bir gül açar ki yüzün hüznülere vedadır,
Güneş bile kıskanır kalbe dolan şemini.

Hasılı demem o ki Allah'ın bir lütfusun,
Saltanat buymuş demek öğrettin şiarını.

Kâh devleti almışım kâh dünyayı karşıma,
Diz çöktürdün ilk defa düşündürdün derini.

Kemdir etmem Fahriye sana bütün methiye,
Şahı iskender eden zaten bilir adını.

Kul Fikret'in duası yüce Mevlam katına,
Sana gelsin aşk ile eksiltmesin varını.

Mehmet Fikret ÜNALAN
15 Ağustos 2020 Saat 23.15
Güzelçamlı/Kuşadası